

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulietta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui,

Nesmîslov Nicolai xxxx, născut la xxxx, originar din xxxxxși domiciliat în xx xxx, str. xxxx, ap. xxxx

Toma Ion xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 09.02.2015 – 15.07.2016

instanța de apel: 12.01.2017 – 01.02.2017

21.08.2017 – 26.09.2018

instanța de recurs ordinar: 29.05.2017 – 04.07.2017

19.07.2019 – 26.05.2020

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 iulie 2016 s-a încetat procesul penal în baza art.332 alin.(2) Codul de procedură penală în cauza penală privind învinuirea lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion în comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Codul penal, pe motiv că fapta comisă constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (3) Codul contravențional.

Nesmîslov Nicolai și Toma Ion au fost liberați de răspundere contravențională conform art.30 Codul contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție răspunderii contravenționale.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Libinețchii Alexandr și Josan Denis împotriva lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion cu privire la încasarea prejudiciului.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de Misiura Vladimir împotriva lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion cu privire la încasarea

prejudiciului.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpații, Nesmîslov Nicolai și Toma Ion, sunt învinuiți de faptul că la data de 22.01.2014, aproximativ pe la orele 22.45, aflându-se în serviciu la exercitarea funcțiilor ca agenți ai pazei particulare Xxx, fiind în incinta barului „Love City”, situat pe str.xxxxxx, fără careva motive, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, și având scopul de a aplica violență asupra persoanelor, i-au aplicat lovituri pe diferite regiuni ale corpului lui xxxx, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.605/D din 11.03.2014 o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, echimoze cu edem al țesuturilor moi subiacente și excoriații pe față, echimoze pe torace posterior, antebrațul drept, membrul inferior stîng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară și lui xxxx, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.604/D din 11.03.2014, o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, plagă contuză și excoriație pe față, echimoze pe antebrațele bilaterale, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Acțiunile lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion au fost încadrate juridic în temeiul art.287 alin.(3) Codul penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu aplicarea - sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați potrivit învinuirii înaintate în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei a câte 4 ani închisoare, pentru fiecare.

În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- prima instanță neîntemeiat și nemotivat a ajuns la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpaților, de rînd ce probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume declarațiile părților vătămăte xxxxxx, cât și probele scrise – rapoartele de expertiză medico-legală, dovedesc fapta săvârșită și vinovăția inculpaților în baza art.287 alin.(3) Cod penal;

- greșit instanța a apreciat acțiunile inculpaților și a constatat că acestea

nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, pe când acțiunile s-au petrecut într-un loc public, în prezența mai multor persoane, fiind tulburată liniștea și activitatea normală a localului, în care a avut loc fapta;

- acțiunile inculpaților au avut un caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizare, îmbrâncire, urmate de cauzare de leziuni corporale;

- nu s-a luat în considerație că acțiunile inculpatului I.Toma au creat un pericol real pentru viața și sănătatea părții vătămate xxxxx, care după aplicarea electroșocherului și-a pierdut cunoștința, iar inculpatul N.Nesmîslov tacit a acceptat aplicarea electroșocherului, în calitate de alt obiect pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei pătimate, astfel instanța constatând că acțiunile inculpaților urmează a fi calificate în baza art.78 Cod contravențional, a lăsat fără justa apreciere acțiunile acestora, care au încălcat grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței persoanelor și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, ce constituie latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, a fost admis parțial apelul procurorului în Procuratura sectorului Rîșcani mun. Chișinău, Motîngă Maxim și Barbă Stela, s-a casat integral sentința, din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

A fost încetat procesul penal de învinuire a lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (3) Codul penal pe motiv că fapta constituie contravenție.

Au fost liberați Nesmîslov Nicolai și Toma Ion de răspundere contravențională în baza art.78 alin.(2) Codul contravențional din motivul expirării prescripției răspunderii contravenționale.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către xxxxxx.

A fost încasată în mod solidar, de la Nesmîslov Nicolai și Toma Ion în

beneficiul lui xxxx suma de 407 (patru sute șapte) lei 64 bani cu titlu de prejudiciu material.

A fost încasată în mod solidar, de la Nesmîslov Nicolai și Toma Ion în beneficiul lui Josan Denis suma de 345 (trei sute patruzeci și cinci) lei, cu titlu de prejudiciu material.

În rest, acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

7.1. Pentru motivarea soluției, instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe:

Nesmîslov Nicolai și Toma Ion, la data de 22.01.2014, aproximativ ora 22.45, aflându-se în serviciu la exercitarea funcțiilor ca agenți ai pazei particulare Xxx, fiind în incinta barului „xxxx, situat pe str. xxxx, mun.Chișinău, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, și avînd scopul de a aplica violență asupra persoanelor, i-au aplicat lovituri pe diferite regiuni ale corpului lui xxxx, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.605/D din 11.03.2014 o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, echimoze cu edem al țesuturilor moi subiacente și excoriații pe față, echimoze pe torace posterior, antebrațul drept, membrul inferior stîng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară și lui xxxx, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.604/D din 11.03.2014, o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, plagă contuză și excoriație pe față, echimoze pe antebrațele bilaterale, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpaților în comiterea faptei constatate este demonstrată prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate xxxx (f.d 61 vol. 1, f.d. 100-101 vol. 2);
- declarațiile părții vătămate xx (f.d 66 vol. 1, f.d. 98-99 vol. 2);
- declarațiile părții vătămate xx (f.d 71 vol. 1, f.d. 96-97 vol. 2);
- declarațiile martorului xx(f.d 75 vol. 1, f.d. 103 vol. 2);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică (f.d. 57 vol. 1);
- raportul de expertiză medico-legală în privința lui xxx(f.d. 87 vol. 1);
- raportul de expertiză medico-legală în privința lui xxx (f.d. 89 vol. 1);
- procesul-verbal de ridicare cu planșa fotografică (f.d. 15, 61 voi. 1);
- procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d. 35 voi. 1);
- mijloacele materiale de probă (f.d. 36 vol. 1);
- procesul-verbal de confruntare dintre Nesmîslov și Josan (f.d. 170 vol.

l);

- procesul-verbal de confruntare dintre Nesmîslov și Misiura (f.d. 174 vol. 1);

- procesul-verbal de confruntare dintre Nesmîslov și Libinețchii (f.d. 177 vol. 1);

- procesul-verbal de confruntare dintre xxx (f.d. 180 vol. 1);

- procesul-verbal de confruntare dintre Toma și xxx (f.d. 182 vol. 1);
procesul-verbal de confruntare dintre Toma și xxx (f.d. 184 vol. 1);

- procesul-verbal de confruntare dintre xxx și xxx (f.d. 39 vol. 2);

- procesul-verbal de confruntare dintre xxxxx (f.d. 46 vol. 2).

Instanța de apel a considerat că, probele examinate demonstrează cu certitudine comiterii faptei de către inculpați.

Instanța de apel a specificat că, urmează a fi apreciate probele, ținând cont de faptul că atât părțile vătămate, cât și inculpații sînt cointeresați să camufleze unele aspecte (părțile vătămate - referitor la comportamentul lor pînă și după chemarea angajaților companiei de pază, inculpații - referitor la comportamentul lor față de părțile vătămate). În cazul dat, este constatat cu certitudine că părțile vătămate xxx și xxx au avut vătămări ușoare ca urmare a aplicării loviturilor de către inculpați. Anume acest fapt indică la vinovăția inculpaților în comiterea faptei.

Instanța de apel a stabilit că, prin rechizitoriu (la descrierea circumstanțelor de fapt) nu este incriminată aplicarea armei sau altor obiecte în calitate de armă, fiind indicată expresia "i-a aplicat lovituri pe diferite regiuni", deși în descrierea semnelor indică semnul respectiv. Învinuirea adusă inculpaților trebuie să fie în concordanță strictă cu circumstanțele de fapt și de drept, ultimele, de asemenea, urmînd a fi în concordanță.

Instanța de apel a considerat că nu poate constata prezența armei și aplicarea armei/altor obiecte în calitate de armă, deoarece acestea nu sunt incriminate prin rechizitoriu.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Codul penal, cunoaște patru modalități și anume: - acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor; - acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; - acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; - acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Instanța de apel a constatat că, inculpații au fost învinuiți, prin rechizitoriu, că au comis fapta prejudiciabilă care s-a manifestat prin două modalități și anume: încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de

aplicarea violenței asupra persoanelor și prin acțiuni care se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Instanța de apel a notat că, prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Totodată, pe fondul transformărilor radicale din economie și din alte domenii sociale, asigurarea ordinii publice comportă o semnificație aparte în planul reformării politicii penale. Iar, desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. În frecvente cazuri, pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat. Aceasta deoarece un astfel de pretext este în totală necorespondere cu fapta comisă și cu urmările produse de aceasta. Celelalte trăsături ale motivelor huliganice sunt: capacitatea de actualizare fulminantă și spontană, ușurința cu care e săvârșită infracțiunea; reacția neadecvată a făptuitorului îi aduce satisfacție însuși faptul comiterii infracțiunii.

În cazul infracțiunii de huliganism, aceste trăsături specifice ale motivelor huliganice se concretizează în lipsa evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate; conduita făptuitorului care reprezintă o provocare manifestă ordinii publice; conduita făptuitorului condiționată de dorința de a se contrapune altor membri ai societății și de a-și demonstra sentimentul de desconsiderare a acestora.

Instanța de apel a mai menționat că, acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, aceștia dorind să înlăture conflictul iscat între părțile vătămate și martorul care activa în calitate de barmen în incinta barului. Acest fapt rezultă din declarațiile inculpaților, a martorilor, cât și a părților vătămate.

Instanța de apel a considerat că, în speță lipsește obiectul juridic al prezentei componente de infracțiune și anume relațiile sociale cu privire la ordinea publică. Or, după cum rezultă din materialele dosarului inculpații nu au atentat asupra ordinii publice prin acțiunile acestora ci în scopul aplanării conflictului inițiat de părțile vătămate prin refuzul de a achita nota de plată. De asemenea, nu s-a atestat nici acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică din partea inculpaților.

De asemenea instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpaților nu este prezentă acțiunea de încălcare grosolană a ordinii publice, dat fiind faptul că aceștia s-au prezentat la fața locului în virtutea chemării făcute și în baza atribuțiilor de serviciu, pentru a liniști părțile vătămate ce se aflau în incinta barului și care refuzau să achite nota de plată, acostând martorul.

De altfel, potrivit art. 3 al Legii nr. 283 din data de 04 iulie 2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, activitate particulară de pază reprezintă un gen de activitate licențiat de acordare a serviciilor de pază întru apărarea vieții, sănătății și bunurilor de către persoane specializate în domeniu, în bază de contract, conform condițiilor de licențiere. Iar în acord cu prevederile art. 7 alin.(1) al aceluiași act normativ, persoanele care practică activitate particulară de detectiv și de pază au dreptul: a) să presteze în bază de contract servicii de investigare și de pază în conformitate cu legislația; b) să obțină în modul stabilit informații și copii de pe documente din partea persoanelor fizice și juridice, cu acordul lor; c) să inspecteze, după caz, cu participarea și cu acordul proprietarului (al reprezentantului lui) teritoriul, localurile, bunurile ce îi aparțin; d) să solicite, cu acordul clientului, concluzia specialistului în problemele care necesită cunoștințe speciale; e) să elucideze cauzele și condițiile care au condus la comiterea infracțiunilor și să ia măsuri, în limitele competenței, pentru lichidarea lor, iar la caz lipsește obiectul și latura obiectivă a infracțiunii de huliganism.

Instanța de apel a concluzionat că, acțiunile inculpaților Nesmîslov Nicolai și Toma Ion urmează a fi calificate în baza art.78 alin.(3) Codul contravențional, deoarece în acțiunile lor sunt prezente elementele componentei contravenției în cauză și anume: vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății.

Cu referire la încetarea procesului în baza art.78 alin.(2) Codul contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, instanța de apel a reținut prevederile art.461 Codul contravențional, potrivit căruia în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445, instanța încetează procesul contravențional. Conform art.441 alin.(1) lit.b) Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art.20-31. Conform art.30 alin.(1) Codul contravențional, prescripția înlătură răspunderea contravențională.

În conformitate cu probele administrate, rezultă cu certitudine că contravenția a fost comisă de către Nesmîslov Nicolai și Toma Ion la data de 22 ianuarie 2014. Astfel, urmează a fi încetat procesul în baza art.78 alin.(2) Codul contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională.

Instanța de apel a menționat că, potrivit prevederilor art. 225 alin.(3) Codul de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă. Norma juridică

respectivă urmează a fi interpretată în contextul și prin prisma modificărilor operate prin Legea nr.152 din 01.07.2016. Prin modificările respective, legiuitorul a exclus împuternicirea instanței de judecată de a admite în principiu acțiunea civilă (de asemenea, a fost exclusă și împuternicirea de a lăsa fără soluționare acțiunea civilă), iar în locul acestei împuterniciri a stipulat expres obligația instanței de judecată de a soluționa acțiunea civilă, prin admitere/respingere parțială sau integrală, indiferent de sentința adoptată (achitare, încetare, condamnare). Norma juridică prevăzută la art.225 alin.(3) Codul de procedură penală este modificată mai recent decât norma juridică prevăzută la art.387 alin.2 pct.2), alin.(3) Codul de procedură civilă. Normele respective reglementează același cerc de relații civile și între ele nu există corelare parte-întreg sau general-special. Astfel, de fiecare dată când este depusă acțiune civilă, instanța de judecată trebuie să se expună prin admitere sau respingerea, integrală sau parțială, a acțiunii civile.

Cu referire la art. 219 alin. (1)-(4), art.220 alin. (1)-(2), Codul de procedură penală, art.1398 alin.(1), art.1423 Cod civil, instanța de apel notat că, partea civilă a solicitat atât încasarea prejudiciului material și moral. Referitor la prejudiciul material, s-a admis parțial acțiunea doar a părților vătămate xxx și xxx, deoarece doar în acest au fost prezentate probe scrise ce justifică costurile medicale. Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a ținut cont de comportamentul părților vătămate manifestat la apariția inculpaților, care erau agenți de pază, și de faptul că acțiunile inculpaților au fost provocate de comportamentul părților vătămate. Astfel, s-a respins acțiunile civile în partea prejudiciului moral.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, la data de 23 noiembrie 2018, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar autorul invocă:

- concluziile instanței sunt contrare dispozitivul hotărârii;
- soluția instanței de apel prin care a fost menținută soluția de reîncadrare a acțiunilor inculpatului de la art. 287 alin. (3) Cod penal, potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, la art. 78 alin. (3) Cod contravențional este eronată și neîntemeiată;
- a fost înfăptuită o apreciere eronată și formală a probelor;
- ambele instanțe de judecată au apreciat subiectiv declarațiile părții vătămate xxx.

- faptul că prin aplicarea unui obiect special adaptat, inculpatul Toma Ion a creat un pericol real pentru viața și sănătatea părții vătămate, în timp ce xxxx, tăcit a acceptat aplicarea electroșocului, în calitate de obiect adaptat pentru vătămarea integrității corporale și sănătății persoanei;

- făptașii aveau dorința de a se contrapune altor membri ai societății și de a-și demonstra sentimentul de desconsiderarea acestora;

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

7. Referința asupra recursului declarat nu a fost depusă;

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă a fost corect aplicată legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că, procurorul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Verificând lucrările dosarului în raport cu criticile invocate de către recurent, Colegiul penal lărgit consideră că, nici un temei de casare din cele menționate mai sus nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Potrivit pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în temeiul căruia recurentul indică precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apeluri, Colegiul lărgit constată lipsa în recursul declarat a oricărei motivații desfășurate, precum și lipsa argumentelor concrete, esențiale la caz, care în viziunea recurentului a-r vicia hotărârea contestată.

Colegiul penal lărgit, analizând textul deciziei atacate constată că, instanța de apel a examinat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, motivându-și concluzia precum că, acțiunile lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion urmează a fi calificate în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional, nefiind confirmate semnele calificative în baza art. 287 alin. (3) Cod penal. În acest sens nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-

se asupra argumentelor principale invocate în apel, hotărârea emisă cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, instanța de apel, a constatat situația de fapt și de drept reținută, motivându-și concluziile privind existența în acțiunile lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion a componenței de contravenție prevăzute la art. 78 alin. (3) Cod contravențional, argumentând faptul neprezentării de către procurorul, în instanța de apel a unor probe veridice, care ar răsturna esențial concluziile la acest capitol.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ și subiectiv sub aspect de apreciere a probelor, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept.

Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Se mai reține că, procurorul, invocă în prezenta speță incidența cazului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia acestuia, acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată inculpaților, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât din materialele cauzei se atestă că atât la etapa urmăririi penale cât și judecarea cauzei în primă instanță și în apel, procurorul nu a invocat careva erori cu privire la încadrarea greșită a faptei inculpatului.

Criticile procurorului în partea ce se referă la încadrarea acțiunilor inculpaților de la art. 287 alin. (3) Cod penal, la art. 78 alin. (3) Cod contravențional, Colegiul penal lărgit consideră neîntemeiate, deoarece

vinovăția acestora a fost confirmată prin probele administrate, care la rândul său au fost detaliat cercetare și analizate de către instanțele de judecată.

Colegiul penal lărgit reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate, în opinia căruia acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate lui.

Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurentului, Colegiul penal lărgit reiterează că aceștia se referă în principiu la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal lărgit reiterează că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

În concluzie, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Nesmîslou Nicolai xxxx și Toma Ion xxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena